

سوخت گیری فقط با کارت شخصی

طی یک هفته تا ۱۰ روز آینده به همکاران مان گفتیم که اطلاع‌رسانی کنند تا پس از آن دیگر عملیات سوخت گیری با کارت‌های شخصی صورت گیرد که البته این مسئله ربطی به افزایش قیمت بنزین ندارد. به گزارش تسنیم، جواد اوجی وزیر نفت گفت: در حوزه مصرف بنزین نزدیک به ۷ میلیون لیتر نسبت به سال گذشته رشد مصرف را داشتیم اما با تلاش همکاران ما مردم دچار مشکل نشدند و بنزین را در تمامی مبادی مصرف داشتیم. او افزود: در قانون و بودجه ۱۴۰۳، قانون‌گذار وزارت نفت را مکلف کرده که در سال ۱۴۰۳ بایند ۹۵ درصد عملیات سوخت گیری توسط کارت سوخت شخصی انجام شود. ما در این دو هفته می‌دانستیم که خیلی از هموطنان هنوز کارت سوخت شخصی را جدی نگرفته‌اند یا فراموش کرده‌اند همراه خود ببرند و به همین دلیل دستور دادیم که در جایگاه‌ها تعداد کافی کارت سوخت جایگاه موجود باشد.

حقوق ۵۰ میلیونی برای بخش خصوصی نیست

سقف پرداخت حقوق در مصوبه شورایی کار شامل کارگران بخش خصوصی نمی‌شود. به گزارش تسنیم، احمد غریب‌نوی، مدیرکل روابط کار جبران خدمت و بیمه بیکاری وزارت کار در این باره گفت: واحدهای مشمول قانون کار بخش خصوصی می‌توانند به منظور ایجاد رابطه هر چه بیشتر بین پرداخت مزد و مزایا با بهره‌وری و ایجاد انگیزه بین کارکنان، علاوه بر اجرای مصوبه مزد نسبت به افزایش مزد و مزایا در قالب موافقت‌نامه‌های کارگاهی و پیمان‌های دسته‌جمعی پس از تایید وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی اقدام کنند. غریب‌نوی ادامه داد: طبق تبصره یک ماده ۸ بخش‌نامه حداقل دستمزد سال ۱۴۰۳ سقف پرداختی به کارگران مشمول قانون کار شاغل در مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و شرکت‌های غیردولتی وابسته به صندوق‌های بیمه‌ای و بازنشستگی حداکثر ۷ هفت برابر حداقل دستمزد ماهانه است و این موضوع شامل مشمولین قانون کار شاغل در شرکت‌های خصوصی نمی‌شود.

تامین تجهیزات ۱۳ هزار پهباد

تجهیزات و قطعات ۱۳ هزار پهباد توسط بخش خصوصی تامین شد. محمد محمدی بخش، رئیس سازمان هواپیمایی به تسنیم گفت: سازمان هواپیمایی کشوری از شرکت‌های دانش‌بنیان فعال در صنعت هوانوردی، حمایت می‌کند و یکی از مسائل در این بخش، پیدا کردن مشتری برای تولیدات شرکت‌های مذکور است. او ادامه داد: فارغ از بحث هوانوردی مسافری، در بخش پهباد حدود ۱۳ هزار پهباد در کشور داریم که تمام تجهیزات و قطعات مورد نیاز آن را بخش خصوصی دانش‌بنیان می‌سازد. او افزود: علاوه بر حوزه پهباد، هلی کوپتری، فرودگاهی و... جزو بخش‌های دانش‌بنیان است که مردم به آن ورود کرده‌اند. امروز بستر ورود بخش خصوصی به این صنعت فراهم شده است. طی ۲ سال اخیر چندین هزار نفر در بخش ورزش‌های هوایی به لحاظ پزشکی، تخصصی، ایجاد فضای مناسب، توزیع عادلانه در کشور و صدور مجوز به مردم در اقصی نقاط کشور برای بهره‌برداری از زمین فراهم شده است.

عکس: ایرنا

احتمال استعفای دسته‌جمعی

جریان یکدستی سازی دولتی پارلمان بخش خصوصی ادامه دارد

مریم رحیمی
خبرنگار اقتصادی

«یک قدم پس بروید، ده قدم پیش می‌آیند.» خلاصه تمام آنچه بود که در یک سال گذشته مابین اتاق و هیئت نظارت بر آن رخ داد. مجلس وکلای تجار از زمان مشروطه تا تاسیس اتاق تهران، بیش از ۱۲۰ سال است که مشق دموکراسی می‌کرد اما حالا با شکل‌گیری رویه‌های فراقانونی دخالت دولت در این نهاد مدنی، ساکنان خانه بخش خصوصی، خطر از بین رفتن دموکراسی را بیش از همیشه حس می‌کنند.

اعطای اختیار بی‌حد و حصر به دبیرخانه شورایی نظارت، اعطای اختیار در تصویب بودجه اتاق و محدودیت حضور نمایندگان تشکل‌ها در هیئت نمایندگان اتاق سه تصمیمی که دولت برای اتاق بازگانی گرفته بود و اعضای اتاق از آن به عنوان کودتای دوم علیه اتاق نام می‌بردند، با استقامت هیئت رئیسه فعلاً به تصویب نرسیده اما اعضای اتاق می‌گویند اگر دولت برای افزایش اختیارات خود در اتاق پافشاری داشته باشد، احتمال استعفای دسته‌جمعی هیئت نمایندگان اتاق وجود دارد.

مجلس وکلای تجار به عنوان نخستین تشکل سازمان یافته تجار در ایران مدرن عصر ناصری شکل گرفت و اعضا رئیس آن را با آرای خود انتخاب می‌کردند. پس از مشروطه نیز در هیئت اتحادیه تجار، انتخابات به شکلی سازمان یافته و نظام‌مند برگزار می‌شد. اتاق تجارت و بعدها اتاق بازرگانی نیز میراثی است که از همان پدران به یادگار مانده است. یکی از نوشته‌های به‌جامانده در آرشیو خصوصی

خانواده امین‌الضرب نشان می‌دهد که تجار در عریضه‌ای خطاب به ناصرالدین شاه نوشته بودند: «تجار در کنکاش خود چنین مصلحت دیدند از میان خود ه۱ نفر از رؤسا و ریش سفیدان را برگزینند و مجلسی به نام مجلس وکلای تجار در پایتخت تاسیس دارند.» آنان در این عریضه خواهان وزیر تجاری بودند که هم‌رای آنان باشد. عریضه یافته شده در آرشیو مرحوم امین‌الضرب، نشان می‌دهد منظور تجار این بوده که وزارت تجارت، از مجلس وکلای تجار تبعیت کند و طبعاً در امور داخلی آنان هم دخالتی نکند. با وجود اینکه پیش از یک قرن از این خواسته گذشته، استقلال اتاق همچنان مهم‌ترین خواسته نمایندگان بخش خصوصی است. به همین دلیل هم سه‌رکن هیئت نمایندگان، هیئت رئیسه و شورایی نظارت اتاق، هیچ‌یک بر دیگری برتری ندارند. اما حالا حدود یک سال است که دولت سعی دارد از طریق هیئت نظارت، به‌طور غیرقانونی به آجرهای خانه بخش خصوصی رسوخ کند. بعد از جایگزینی کرسی ریاست اتاق ایران از حسین سلاح‌ورزی به صمد حسن‌زاده بسیاری از فعالان بخش خصوصی و حقوق‌دانان هشدار دادند که اینجا پایان جریان خالص‌سازی اتاق ایران نیست. همین‌طور هم شد. شورای نظارت با وجود اینکه از منظر حقوقی چنین شأنی نداشت اما در روزهای پایانی سال، انتخابات اتاق آبادان را ابطال کرد. همچنین، به‌رغم اینکه یکی از اسامی اتاق، خانه تشکل‌ها و تشکل تشکل‌هاست اما از گوشه و کنار هم حرف و حدیث‌هایی مبنی بر کاهش تعداد نمایندگان تشکلی در اتاق ایران به گوش می‌رسد. این اقدامات تا آنجا پیش رفته که برخی اعضای هیئت نمایندگان معتقدند چنانچه نتوانند از کیان بخش خصوصی دفاع کنند، در پایان دوره دهم، استقلال اتاق بازرگانی تبدیل به افسانه می‌شود.

حسین سلاح‌ورزی رئیس پیشین اتاق ایران:

حیاط خلوت دولت چگونه در اتاق رشد کرد؟

برگه‌های کتاب تاریخ اتاق بازرگانی توضیح می‌دهد که دخالت دولت از طریق انجمن نظارت در اتاق بعد از انتخابات ۲۸ خرداد ۱۳۵۲ شدت گرفت؛ انتخاباتی که بسیاری معتقد بودند نام منتخب آن به مذاق دولت خوش نیامده است. هر چه که بود، ماجراهای دعوا میان اتاق و دولت نه به نفع دولت تمام شد و نه بخش خصوصی از آن راضی بود اما بسیاری معتقدند که آن دعوا، سرآغازی برای دخالت از مجرای شورای نظارت در اتاق بوده است. حسین سلاح‌ورزی، منتخب قبلی کرسی ریاست اتاق ایران، فرآیند تغییر کاربری شورایی نظارت به حیاط خلوتی برای دخالت در اتاق را شرح داده و بیان می‌کند: هیئت نمایندگان و هیئت رئیسه در برابر این بی‌قانونی‌ها سرخم نمی‌کنند و زرمزه‌های تحصن و استعفا‌ی دسته‌جمعی هیئت نمایندگان به گوش می‌رسد.

آغاز ماجراهای دخالت دولت در اتاق از مجرای شورایی نظارت کجا بود؟

به‌موجب قانون اتاق سه‌رکن دارد: شورایی نظارت، هیئت نمایندگان و هیئت رئیسه. هیچ‌یک از این ارکان بر دیگری برتری ندارد و هر یک وظایف و اختیاراتی دارند. شورایی نظارت ترکیبی از چهار نفر عضو دولتی و سه نفر از اعضای هیئت رئیسه اتاق است. تصور اشتباهی وجود دارد که چون ترکیب اکثریت شورایی نظارت دولتی است، این شورا حاکمیتی است. صورتی که شورایی نظارت یک نهاد حاکمیتی نیست. در سال گذشته، شعبه ۸۷ تجدیدنظر دادگاه‌های تهران یک رای قطعی مبنی بر اینکه شورایی نظارت یک نهاد مستقل نیست، داده است. در این فرآیند گفته شده که شورایی نظارت نمی‌تواند درباره احکام قضایی تجدیدنظر کند و به‌جز همه این‌ها، شورا رکنی از اتاق بوده که جدا از اتاق بازرگانی نیست. قانون اتاق هم می‌گوید تدوین و اصلاحات بعدی این‌نامه‌های مربوط به اتاق باید از طریق هیئت نمایندگان تایید شده و بعد در شورایی نظارت به تصویب برسد. وقتی در ۲۰ دی‌ماه ۱۴۰۱ آیین‌نامه‌ای که به تصویب هیئت نمایندگان رسید، در شورایی نظارت ارائه شد، این شورا بدعت‌گذاری کرد و به‌جای اینکه تنها مواد آیین‌نامه را تایید یا رد کند، به آن بندهایی اضافه کرد.

این تغییرات در چه مواردی بود؟

تغییرات در مورد شرایط افرادی که می‌توانند رای دهند و کاندیدا شوند و در مورد اینکه اعضای هیئت رئیسه اتاق ایران باید صلاحیت لازم را از وزارت اطلاعات کسب کنند. این شورا مواردی را به آیین‌نامه اضافه کرد که در متن تهیه‌شده هیئت نمایندگان نبود.

و انتخابات براساس همان آیین‌نامه برگزار شد؟

در اسفندماه ۱۴۰۱ انتخابات هیئت نمایندگان اتاق ایران در سراسر کشور براساس این آیین‌نامه و بعد هم، انتخابات هیئت‌رئیسه اتاق ایران در ۲۸ خردادماه براساس همان آیین‌نامه برگزار شد. نتیجه انتخابات اتاق ایران و به‌طور اخص انتخابات هیئت‌رئیسه، به مذاق دولتی‌ها خوش نیامد. به همین دلیل سعی کردند از ابزاری برای ابطال انتخابات هیئت‌رئیسه اتاق ایران استفاده کنند اما از منظر حقوقی، زمانی که سعی داشتند به ساختار اتاق ورود کنند، امکان دخالت از طریق شورایی نظارت را نداشتند. به همین دلیل این موضوع بیش از هفت ماه به طول انجامید و حتی افرادی ماموریت داشتند که در محاکم کیفری اقامه دعوی کنند تا انتخابات باطل شود. همه آن دعوی‌ها در مجامع قضایی رد شد. دولت زمانی که دید مستمسک و دلیل موجهی برای ورود به انتخابات هیئت‌رئیسه اتاق ندارد، این دعوی را به شورایی اقتصادی سران قوا برد تا در آنجا یک تاییدیه و مصوبه‌ای برای قانونی کردن و اجازه ورود شورایی نظارت یا همان دولت برای ورود به انتخابات دولت داشته باشد.

آیا قوه قضائیه سلامت انتخابات اتاق را تایید کرد. بعد چه شد؟

رئیس مجلس و رئیس قوه قضائیه ورود دولت به اتاق را نپذیرفتند و موضوع انتخابات اتاق ایران بیش از هفت ماه به طول انجامید. شورایی نظارت هم در اولین روز آبان ۱۴۰۲ جلسه‌ای برگزار کرد. این جلسه، از دو منظر غیر قابل قبول و غیرقانونی بود. نکته اول اینکه از نظر شکلی، برگزاری جلسه شورایی نظارت شیوه‌نامه‌ای دارد. این شیوه‌نامه می‌گوید جلسه با حضور پنج نفر از اعضا رسمیت پیدا می‌کند و رای گیری هم علنی است. افراد باید درباره موضوعات اعلام نظر کنند و کسانی که نظر مخالف دارند باید نظر خود را ذیل صورت جلسه به شکل آشکار و علنی بنویسند. قانون‌گذار در هیچ‌جا اختیاری برای ورود به موضوع انتخابات هیئت‌رئیسه اتاق‌ها به شورایی نظارت نداده است. در مورد انتخابات هیئت نمایندگان هم با یک موع‌گذاری، اگر انتخابات در هر شهری برگزار شود و کسی از آن شهر به آن اعتراض داشته باشد، باید به هیئت نظارت استان مربوطه شکایت کند. هیئت نظارت هم موع‌رسدیگی دارد و اگر هیئت نظارت اعتراضی داشت، باید به انجمن نظارت شکایت کند. یک‌زمان مشخص نیز معین شده که انجمن نظارت به شکایت رسیدگی کند. شورای نظارت هم پنج‌روز فرصت دارد که به این شکایات رسیدگی کند اما در مورد انتخابات هیئت‌رئیسه اتاق‌ها این موضوع، امری داخلی در نظر گرفته شده و اختیاری به شورایی نظارت اعطا نشده است. هیئت نمایندگان اتاق مربوطه، باید هیئت رئیسه خود را انتخاب کنند. هر اعتراضی هم وجود دارد باید از طریق محاکم دادگستری به آن رسیدگی شود.

عمر انجمن نظارت چقدر است؟

انجمن نظارتی که به موجب قانون تشکیل می‌شود، یک هفته بعد از انتخابات هیئت‌رئیسه اتاق ایران منحل می‌شود. اگر به هر دلیلی در طول دوره نیاز به برگزاری مجدد انتخابات باشد، انجمن نظارت بر اساس آیین‌نامه مربوطه دوباره تشکیل می‌شود اما در جلسه اولین روز آبان؛ اولاً جلسه از نظر شکلی درست نبود؛ ابتدای جلسه من و دیگر همکاران اتاق، به‌عنوان یک عضو شورایی نظارت در مورد عدم صلاحیت شورایی نظارت برای ورود به انتخابات هیئت‌رئیسه صحبت کردیم. بعد از این جلسه ابتدا وزیر کشاورزی، بعد وزیر اقتصاد و در آخر وزیر صمت بدون رای گیری، نتیجه‌گیری و صورت جلسه خارج شدند. جلسه هم بدون نتیجه از رسمیت افتاد اما بعد از دو هفته اعضای دولتی شورایی نظارت که هیچ‌مسیر قانونی برای دخالت نداشتند، خارج از جلسه و به صورت دست‌گردان و غیرقانونی صورت جلسه‌ای مبنی بر ابطال انتخابات خردادماه، دستور برگزاری انتخابات مجدد و تمدید ماموریت انجمن نظارت تنظیم کردند. همه این موارد غیرقانونی بود و جزو اختیارات آنان نبود. چون جلسه بدون نتیجه خاتمه یافته بود و صورت جلسه خارج از آن جلسه و با اعضای تنها چهار تن امضا شده بود.

استدلال شورای نظارت چه بود؟

استدلال آنها این بود که اگر کسی اعتراض دارد در محاکم دادگستری شکایت کند اما هیئت‌رئیسه اتاق به درستی تحلیل حقوقی چهارصفحه‌ای نوشت و توضیح داد شورایی نظارت اولاً از نظر شکلی درست برگزار نشده است و ثانیاً صلاحیت ورود به انتخابات اتاق را ندارد. در نهایت رابطه شورایی نظارت و هیئت‌رئیسه اتاق رابطه خادم و مخدومی نیست لذا چون تصمیم غیرقانونی است، قابل اجرا نیست. به همین دلیل دولت به در بسته خورد. همین مسئله باعث شد از ابزار فشار و اهرم دستگاه‌های بیرونی استفاده کند و به اعضای هیئت‌رئیسه فشار بیارد تا به تصمیم غیرحقوقی تن دهند و انتخابات برگزار شود.

و همین سرآغاز مشکلات بعدی اتاق شد؟

دولت در دو سال گذشته، در یک فرآیند گام‌به‌گام همه‌نهادهای مدنی و همه تشکل‌های خوداتنظامی که سال‌ها با سازوکار دموکراتیک کار می‌کردند را تسخیر کرد. آنچه که در سازمان نظام مهندسی ساختمان، سازمان نظام پزشکی، کانون وکلای دادگستری و حتی در سازمان نظام پرستاری انجام شد هم مشت نمونه خروار است. اتاق به دلیل استقرار قانون قدیمی و محکم از اعمال قدرت دولت در امان بود. دولت احساس می‌کرد ساختمان اتاق خارج از تسلطش است و چون نمی‌توانست از طریق قانون اعمال نظر کند، از همان آبان‌ماه از مجرای فرآیندهای غیرقانونی در شورایی نظارت، شروع به عرفی‌سازی دخالت دولت در اتاق کرد. متأسفانه و با توجه به سیاسی شدن انتخابات هیئت‌رئیسه اتاق ایران و ورود دستگاه‌های مختلف، دولت از اعمال فشار خود نتیجه گرفت. به همین دلیل هم موضوع را به حیطه‌های دیگر نیز تعمیم داد. همین فرآیندها منجر به ماجرای ابطال انتخابات

